

[Rasmussen (Gylling).]

mig, naar man tænker paa de stærke Krav i den senere Tid fra de forskellige Klasser i vort Samfund, hørt til de stille i Landet. Det kan maaske komme af forskellige Grunde, men Forholdet er i hvert Fald dette, at man ikke i den Grad har hørt til disse Folks Stilling, som man har hørt til saa mange andre Stænders Stilling. Men Sandheden er jo den, at Stillingen for de smaa erhvervsdrivende er uhyre vanskelig. Dels er der jo meget lidt Arbejde at faa, og dels er det vanskeligt i det hele taget at faa noget for det Arbejde, de udfører, paa Grund af de vanskelige økonomiske Forhold. Derfor tror jeg, at Forslaget her, som jo ganske vist ikke er af saa vidtrækkende Karakter, alligevel vil være en Støtte for de Folk, der her er tænkt paa.

Der er fremført forskellige Anker mod visse Punkter i Lovforslaget, og man maa jo i Udvalget undersøge, om der er noget at gøre i saa Henseende. Der er saaledes af de ærede Ordførere for Venstre og de Konservative anket over Laanebeløbets Maksimum, som efter Lovforslaget er 600 Kr., og man har udtalt, at det burde være i alt Fald 1 000 Kr. Det kan vi naturligvis, forudsat at Bevillingen skaffes til Veje, kun hilse med Glæde. Men een Ting vil jeg gerne sige som min personlige Opfattelse. Jeg har det Indtryk, at det vil være uhyre vanskeligt for de fleste af de Folk, som nødvendigvis maa søge at faa det Laan, at skaffe den forlangte Kaution. Jeg ved heller ikke, hvad Værdi den egentlig praktisk talt har. Jeg vil i alt Fald meget henstille til den højt-ærede Handelsminister, om man ikke enten kunde ændre Formen for Kautionens Fremskaffelse eller eventuelt helt se bort fra den og henholde sig til den anbefaling, der kan gives af Kommunalbestyrelsen.

Udover dette har jeg ikke noget at bemærke til selve Lovforslaget og vil kun sige, at det sikkert vil være af stor Betydning, at det gennemføres hurtigt. Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Gennemførelse.

Hans Hansen (Rørby): Det foreliggende Forslag om Driftsloaen til mindre erhvervsdrivende indenfor Haandværk og Handel er vel begrundet, sagde den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti, og det har han sikkert Ret i. Det er akkurat lige saa vel begrundet som alt, hvad der foreligger med Hensyn til Understøttelser til smaa næringsdrivende og store næringsdrivende og akkurat lige saa vel begrundet

som alle de Forslag om Understøttelse, der fremsættes, som man desværre maa sige alle er vel begrundede.

Resultatet bliver og er blevet i høj Grad, at naar Erhvervene ikke kan klare sig og skaffe sig tilstrækkelig Driftskapital, maa Staten træde til som en Slags Kreditforening med mindre Sikkerhed, end der kan naas under almindelige Vilkaar, og ingen er vel i Tvivl om, at det betyder i det lange Løb, at Borgerne kommer til at betale den Risiko i Form af forøgede Skatter. At dette skulde kunne gavne Erhvervet og Samfundet som saadant i det lange Løb, selv om det er aldrig saa vel begrundet, er mig en komplet Gaade; thi ingen er vel i Tvivl om, at til syvende og sidst bliver det en Statsadministration, der udvides paa Grund af alle de Foranstaltninger, som kunde to ærede Medlemmer fra det kommunistiske Parti — saa vidt jeg har forstaaet Stillingen i Socialdemokratiet, som jo ikke er socialistisk — har Grund til at hilse med Tilfredshed. Men vi maa gøre os klart, at det, der sker nu, er, at vi med Kæmpeskridt bevæger os hen imod den Samfundstilstand, som de to ærede kommunistiske Medlemmer ønsker vi skal henimod.

Jeg skal ikke gøre ret mange Bemærkninger om Forslagets Enkeltheder, men jeg vil gerne sige, at § 3 er typisk, fordi den reelt kun kræver Sikkerhed for Halvdelen af Beløbet. Nu har vi hørt det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) sige, at hans Parti kunde tænke sig helt at stryge denne Kaution for Staten. En Ting er jo, naar det drejer sig om Understøttelse, naar det drejer sig om social Nød, at man saa ikke kan modsætte sig dette. Det er klart, at naar Staten mere og mere paatager sig den Opgave at forsørge Folk, maa den naturligvis prøve at hindre, at Folk ligefrem lider Nød; Staten kan ikke være bekendt, at de lider Nød, naar den har det i sin Haand at sørge for alting, det har Kommunerne Ret i. Noget andet er, at jeg mener, vi skal en anden Vej, søge at faa saadanne Forhold, at det er muligt for Befolkningen at klare sig uden at faa Statshjælp.

Om Beløbet skal være 1 000 Kr. eller 600 Kr., er mindre væsentligt, det vedrører ikke Forslagets Princip, og jeg vil paa min Gruppens Vegne sige, at vi maa forbeholde os vor Stilling, til Forslaget kommer fra Udvalget. Med det samme principielle Standpunkt overfor alt, hvad der vedrører Staten, maa vi tage den Stilling, at vi vil den modsatte Vej og ikke den Vej, at Staten i større og større Udstrækning sørger for